

FLANNOLETT

avagy

felette kellemes allegória, kültelki pasztorál, igen mulatságos szomorújáték, tragédiadalmas bürleszk, komikus misztériumjáték, versedelmes műfajközi kalandortúr a Regény és Színdarab természetrajzáról, történelmi-rajzáról, geológikájáról, paleontológikájáról, pállógrafikájáról, túrretúrannikus démonokratikájáról és más egyéb tikk-fikáiról a Flann O'Brien álnéven félreismeretes ír szerzőféle szerzet fű- und blikkfangos Úszikkémadáron című románca alapzatán. Színpadra citálta Mihálycsa Erika.
(Részlet)

Történik a Vörös Hattyú szállóban. A szálló kétszintes, babaházra, illetőleg ír pubra hasonlít. Az alsó szinten az Auktor (aki külsőségeiben Flann O'Brien idézi, kalapot és nagykabátot visel, morcoskodik) és barátai értekeznek, vitáznak a regény kritikusával, barackot nyomnak Joyce, Huxley stb. ércnél maradandóbb kőszobrának fejére, valamint írnak, miközben sörök és más toxikus tartalmú italok fogyasztatnak el többes számban; ugyanezen a szinten terül el Trellis, az Auktor által kitalált és papírra vetett szerzőféle szerzet, idült önkéntes ágyban fekvő moralista ágya. A felső – ún. fikciós – szinten található az Auktor, ill. Trellis regényeiben felbukkanó, utóbbi által szerződötetett és vérlázítóan alulfizetett Szereplők szobái. Ezeknek a Szereplőknek szokása a csigalépcsőn, lépcsőkoriáton, illetve szárnyakon, kabátszárnyakon és más alkalmazhatóságon a két szint közt közlekedve tubáktól megsárgult mutatóujjukkal belebökni a készülő regény szövetébe, uraik és teremtoik fejére nőni, illetve szotyolázni, művük lapjait összekuszálni és átírni, őket válogatot kínzásoknak és rúnákba szedett kelta szidalmaknak alávetni, sztrájkolni, továbbá más, származásukra és neveltetésükre rossz fényt vető csínyeket elkövetni. Ezenfelül le-föl húzgálják a színpad előterében a túlméretezett, csőrökkel működtetett függönyt.

FÜGGÖNY FEL-LE, ELŐSZÖR.

Földszint. Mielőtt a függöny felmenne, a Kritikus hangját halljuk a függöny mögül – az Auktor a függöny előtt hallgatja. Mikor a függöny – két Szereplő segédletével – elindul fölfelé, látjuk a szemüveges, öltönyös Kritikus utolsó szavai közben.

KRITIKUS HANG: A legnagyobb jóakarattal sem vagyok képes elolvasni ezt a maga könyvét. Nem bírom felfogni ezt a szándékos homályosságot... Hogyha utánaozni akar, miért nem olyasmit, amit a közönség is megért?

AUKTOR (a függöny előtt ágál, később abba kapaszkodik, így felhúzás közben többször visszavételszerűen a garnisba veri a fejét stb. A baráti társaságban helyet foglaló, látványosan rosszálló Kritikus irányába kifejezéstelen, zsolozsmázó hangon): Nagy kár, hogy Művem nem tetszik Önnek. Mint zseni nyilván nem várom el, hogy azonnal megértsenek, de talán meglepetésére szolgál megtudnia, hogy könyvem az irodalomtörténet mérföldköve, alapjaiban forradalmasítja az angol regényt. Egyáltalán nem holmi sápadt és őszinte próbálkozás tükröt tartani...

BARÁT 1: ... és helyenként egészen jópofa, bizisten!

AUKTOR: Ugyanakkor kifigurázása annak a sok szirupnak, amit az idők során ebből az országból rázúdítottak a hiszékeny angolokra. (Barátok söröskorsóik mellől kórusban helyeselnek, emeletről a ringsendi cowboyok sombreroikat lengetik) Továbbá amikor 1939-ben megjelent, Adolf Hitler komoly ellenérzéssel viseltetett vele szemben, olyannyira, hogy megindította a második világháborút csak azért, hogy megtorpedozza. A sors kegyetlen, ámbátor némi bájít nem nélkülöző íróniája lévén a könyv túlélte a háborút, míg Hitler nem. A különös, Úszikkémadáron címet viselő könyv egy új irodalmi mozgalom előfutára...

BARÁT 1, 2, 3, 4 (egymás kezéből szedik ki a kéziratot, skandálva): ... első műremeke a Készen kapott vagy Leérhetetlen Iskolának!

Egy nagy könyv – egy zöld könyv – több mint két és fél font (usque 1,332 kg). Mint demokratikus irodalmi termék, nem kényszeríti a szereplőket zsarnokian arra, hogy egyneműen jók vagy rosszak, szegények vagy gazdagok legyenek. Lévén átlátszó csalás, nem próbálja komisz módon átverni az olvasót. Lehet akár három-négy, teljesen eltérő kezdése és befejezése is. Minden szereplőnek biztosítja a magánélet és az önrendelkezés jogát. (Emeleten a cowboyok éljeneznek, BÉR- ÉS NYUGDÍJEMELÉST/

ÖSSZKOMFORTOS LAKÁST/ LE AZ INFLÁCIÓVAL/ EGÉSZSÉGES TÁPLÁLKOZÁST stb. Feliratú transzparenseket emelnek a magasba) Lelkiismeretes kirabolja a létező műveket témáért. A modern regénynek nagymértékben (Sillabizálva) referenciaműnek kell lennie. A létező művekre való vonatkozások tömkelege azonnal tájékoztatja az olvasót a szereplők természetéről, és elkerülhető tesz sok fáradságos magyarázatot, amit mások már elmondtak, rendszerint sokkal jobban. Hatékonyan elejét veszi annak, hogy szélhámosok, felkapaszkodottak, videlicet alsóbb iskolázottsággal rendelkezők megértsék a modern irodalmat. (Függöny és rajta Auktor le, miközben a Kritikus sörözüvegekkel megkövezik.)

FÜGGÖNY FEL-LE, MÁSODSZOR.

Az emeleten a Pooka szobájában, ill. az emelet és földszint közt félúton.

JÓ TÜNDÉR (láthatatlan, minthogy testtel nem rendelkezik; neme nincs. Természetére nézve nyűgösködő és hepciás, ízlése konzervatív. A zsinórpadrásról leengedett zsebben foglal, kiterjedés nélkül, helyet. Falso hangon ariosókban beszél, ha feldühíthik, ranggal): Nincs is zsebem.

POOKA MACPHELLIMEY (az ördögfélék osztályának tagja, igazi gavallér. Kifogástalan modor, jól szabott tengerész-szerzs kabát páros számú gombbal, sétapálca, dongaláb, hosszú körmök. Az udvarias hangnem és kontrapunktikus elméleti viták szerelmese. Recitatívban beszél, continuo-kísérettel ad lib.): Ez meglep, és akármilyen legyek, ha értem, hogyan lehet meg egy zseb alkalmatlansága nélkül. A zseb volt az emberiség első ösztönös viselete, és már sokkal azelőtt használatban volt, hogy az emberi faj szert tett volna nadrágra – a nyílveszők tegeze egy példa erre, a kenguru zsebe egy másik. Mégis hol tartja a pipáját?

JÓ TÜNDÉR: Én cigarettát szívok, és hajlok arra, hogy a kengurukat ne tekintsem az emberi faj részének. Azonfelül nem rendelkezem testtel: olyan vagyok, akár az euklidészi geometriában a pont, kiterjedés nélküli.

POOKA: Meggyőződésem, hogy bármennyire szellemi legyen is, a köd mégiscsak zavarná, mert kevés átszellemültebb vagy átszüremkedőbb dolog akad a ködnél; szerény tapasztalatom szerint azok, akik tüdőbajban szenvednek, leginkább erre panaszkodnak, és gyakran halnak, amikor ködös idő van. Szokásom mindenkitől udvariasan megérdeklődni, akivel találkozom, vajon tudnak-e tájékoztatni az utolsó szám páratlanságáról vagy párosságáról, azaz páratlan lesz-e, s így az Egyes Szám, az Ön és a magafajta diadalát hirdető, vagy pedig páros, azaz a menny, pokol és a világ megfejtése javamra?

JÓ TÜNDÉR (köhécselve): Nagy tévedés az Ön részéről olyasmit feltételezni, hogy a szellemekre és kísértetfélékre a ködnek és más párának ártalmas hatása van. Személy szerint boldog lennék, ha meg tudnám fejteni a rejtélyt az utolsó szám természetére vonatkozóan, de a Jóságos Hickoryra mondom, legfőbb ideje, hogy feltárjam Ön előtt e korai órában Önnel tett látogatásom okát és célját. Azért jöttem, hogy tájékoztassam Önt egy gyermek születéséről, akinek az a megtiszteltetés jutott, hogy nemzőatyja egy bizonyos Dermot Trellis, foglalkozására nézve regényíró, szülőanyja pedig Sheila Lamont kisasszony, foglalkozására nézve regényszereplő.

POOKA: Ne mondja. Fölöttébb kielégítő.

JÓ TÜNDÉR: Jómagam ott leszek a gyermek születésénél, és megpróbálom őt egész életére jótékony hatáskörömbe vonni. Egyedül odamennem azonban az etikett durva megsértése lenne. Menjünk hát oda mindketten, és győzzön a jobb.

POOKA: Az az egyén, akinek születéséről beszél, merre lakik?

JÓ TÜNDÉR (hüvelykujjával energikus mozdulatot téve): Amarra.

POOKA: Hogyha láthattam volna a hüvelykujját, amikor mutogatott, tudnám, miről beszél. Mégis hogyan találjam meg az utat?

JÓ TÜNDÉR: Itt fogok ülni a kabátja zsebében, a szöveget keresztül kikukucskálok és megmondom, mikor tér le a helyes útról.

POOKA: Ezen a szövegeten nem fog keresztül kükucskálni, ez a legjobb szöveg, amit kapni lehetett. Öt shilling hat penny volt yardja, még a Háború előtt.

JÓ TÜNDÉR: A saját szemhéjamon is keresztül látok, ha lehunyam a szemem.

POOKA: Ez a kabát a maga idejében jobb materiából készült, mint akármilyen angyal szemhéja. (Függöny le.)

FÜGGÖNY FEL-LE, HARMADSZOR.

Dermot Trellis, foglalkozására nézve regényíró, bűnvádi pere. Az emeleten a Trellis által kitalált, ill. szerződtetett Szereplők a szálloda körfolyosóján sorakoznak bírói talárban, söröskorsókkal és a korábbi transzparenszekkel a kezükben, mialatt a földszinten elterülő ágyában a gyapjú kezeslábas pizsamát viselő Trellis válaszol a vád kérdéseire. John Furriskey, Trellis által ex nihilo alkotott Szereplő eközben a tanúk padjában, a földszinti íróasztalnál foglal helyet.

SHANAHAN (ír hazafi, erős boosterstowni akcentussal beszél): Vádolt, ismertesse Mr. John Furriskey születésének körülményeit!

TRELLIS: Felébredt, mintegy álomból.

SHANAHAN: Benyomásai?

TRELLIS: Zavarodottság, meghökkenés.

LAMONT (ír hazafi, erős ringsendi akcentussal beszél): Nem tudna pontosabban fogalmazni?

TRELLIS: Kétségek gyötörték saját kiletét, testének természetét és arcának vonásait illetően.

SHANAHAN: Mi módon győzte le ezeket a kétségeket?

TRELLIS: Tíz ujjának érzéki észlelése útján.

LAJHÁR WILLARD (ír cowboy, illetőleg marhatenyésztő Dublin Ringsend nevű külvárosában. Bricsesznadrág, cowboycsizma, sombrero, hatlövetű pizsoly. Nehéz felfogás. A dublini alsóbb néposztályok akcentusával beszél): Tappenyolással?

TRELLIS: Azzal.

SHANAHAN: Milyen ismeretekkel rendelkezett világgrajttekor az újszülött?

TRELLIS: Boyle törvénye, a vektoriális erők paralelogrammája, fotométer, Leclanche-féle szárazelem...

FURRISKEY (az újszülött: középtermetű, huszonöt éves, brillantinos hajú szépfű, haladéktalanul felmondja Boyle törvényét. A dublini alsóbb néposztályok akcentusával): Izoterm viszonyok között a nyomás fordítottan arányos a térfogattal...

LAJHÁR WILLARD: Nézztesze oda, ilyenekkel nyomasztani az ámbert! Monnya, hallott mán maga reformpedagógiáról?

TRELLIS: De kérem, ez a középfokú fizikatankönyvben is benne van...

SHANAHAN (türelmetlenül): Volt olyan testrésze az említettnek, amit nem vett szemügyre?

TRELLIS: Hátát, nyakát és fejét.

LAMONT: Ajánlana valamilyen magyarázatot erre a hiányos láttamozásra?

TRELLIS: Tüstént. Látószögét szükségszerűen korlátozta nyakának mozgástengelye.

PÖTTÖM ANDREWS (ír cowboy, illetőleg marhatenyésztő Dublin Ringsend nevű külvárosában. Öltözéke és akcentusa, mint Lajhár Willardé): Teccett mán magának hallani tükörről, eszem a zuzáját?

TRELLIS: Elfelejtettem őt tükörrel ellátni.

SHANAHAN (Furriskey-hez): Személyes megjelenésével kapcsolatban támadt kétségei folytán jelentős lelki szorongást élt át?

FURRISKEY: Abbiza.

TUTTI: Lélektani rombolás!/ Zannyát!/ Abcúg!

LAMONT: Mi módon tájékoztatta őt kilétéről és hivatásáról?

TRELLIS: Szólottam hozzá.

LAMONT: Mit szökött hozzá?

TRELLIS: Nyomatékosan közöltem vele, hogy kora huszonöt év, hivatása szerint pedig élvhajász, akit kizárólag a szebbik nem megrontása és megtiprása foglalkoztat.

LAJHÁR WILLARD: Majminnyá megmondom, kit fognak itt megtiprani!

FURRISKEY: Tiltakozom, Bíró Úr! A feleségem, Mrs. Furriskey tanúíthassa, hogy én hozzá mindig csak tisztességes és komoly házassági szándékkal közeledtem, őt nem próbáltam sose megrontani, pláne megtiprani!

TRELLIS: ... tiporni...

MRS. FURRISKEY (a korlátan áthajolva, esernyőjével fenyegetően Trellis felé hadonászva): Abbiza!

TUTTI: Erkölcsi rombolás!/ Zannyát!/ Abcúg!

SHANAHAN: És mit közölt még az újszülöttel?

TRELLIS: Részletekbe menően elmagyaráztam neki testi tulajdonságait.

LAMONT: Például?

TRELLIS: Például, hogy befogadóképessége a szeszes italokra vonatkozóan, nagyvonalakban és engedelményeket téve az egyes házak termékei közötti különbségeknek, hat üveg barna sör...

PÖTTÖM ANDREWS (elismeréssel): Zannyát!

TRELLIS: ... hogy az eme hat üveget meghaladó fogyasztást teste haladéktalanul kiüríti.

LAJHÁR/PÖTTÖM (csalódottan): Óóó...

FURRISKEY (szerényen): Há' azér nem kevés...

SHANAHAN: Ezután milyen utasítást adott az újszülöttnak?

TRELLIS: Hogy öltözzön fel.

LAMONT: Egy legutolsó divat szerint, méretre készült öltönybe?

LAJHÁR/PÖTTÖM: Naná, mint egy nyári gróf!

FURRISKEY: Na persze! Egy tengerészkek klepetyusba, a háború előtti szabás szerint.

SHANAHAN/LAMONT: Úgy értem, a saját letett gönceit adta rá?

TRELLIS: Ii... igen.

SHANAHAN: Hajlok arra a véleményre, az volt ezzel a szándéka, hogy megalázza.

TRELLIS: Távolról sem!

TUTTI: Megkövezni!/Felnégyelni!/Kinyúvasztani!

TRELLIS: De uraim! Bíró Úr! Gondoljanak a saját életükre! Maguk teremőjükre emelnek kezet...

(Lajhár Andrews, Pöttöm Willard indiánjárásban körbeugrálják Trellis ágát, pisztolyaikkal lövöldöznek, a többiek Mrs. Furriskey vezényletével transzparenseikkel és söröskorsóikkal becélözzák a takarói alá menekülő Trellist. Fügőny le.)

FÜGGÖNY FEL-LE, NEGYEDSZER.

Az előbbi szereplők, a Pooka és a Jó Tündér az emeleten, illetve a lépcsőkoriátról/ csillárról/ zsebből a földszintre belógva, valamint Finn Mac Cool, az ősi kelta mitológia óriás termetű, varázserővel megáldott hőse és Sweeny, az örültséggel megvert és madárrá változtatott király irodalomról cserélnek eszmét, miközben a földszinten az Auktor és barátai a készülő kéziratot írják és elemzik. FINN MAC COOL (roppant termetű, szőke, lápigyapot-gatyába és macskabélhúros zekébe öltözött mitológiai hős. Érces, zengő hang): És amikor Sweeny meghallotta családja halálba dermedtének gyász hírére, a tiszafa közepéből egyetlen robajjal a földre zuhant (Madár-Seeny nagy robajjal leesik a csillárról az Auktor asztalának közepébe), mire Linchehaun tövis-szaggatta oldalához sietett szíjjakkal és bilincsekkel és kötelekkel és zárossal és tűzben edzett vasláncokkal, és addig nem nyugodott, míg a tébolyultra nem kötözte őket, elől-hátul, keresztül-kasul, alul-felül. Aztán a házurak, lovagok és harcosok siettek a tiszafa törzse köré, és zengzetes beszéddel Linchehaun gondjaira bízták az őrzőgőt, hogy elvigye magával egy helyre, ahová emberzsivaj nem ér el, és ott tartsa két holdforduláig egy csendes szobában, hogy tévelygő elméje visszatérjen, és ahol egyes-egymagában legyen és senki mellette. És amikor Sweeny magához térvén meghallotta egy szarvasgím böggését, elméjében éneket költött Erin fájának és szarvasainak dicséretére, és nem lankadt, sem nyugovóra nem tért, míg be nem végezte ezeket a verseket: SWEENY (örültséggel megvert, madárként fán lakó mitológiai király, étke vízitorma, szája zöld, mellbimbajában tövis. Verseken beszél, többnyire a természetről):

Böggő torkú, kicsiny agancs,
Ó, szívnek kedves jaj-szóló,
Mily pompás liget-mélyről
Felhangzó panaszkod.

Ó, lombos tölgy, bokros levelű,
Más fák fölé magasodsz.
Ó, mogyoró, ágas-bogas –
Mogyoróillatú boggyó.

Ó, magyal, magyal-hajlák,
Ó, széltől óvó ajtó,
Ó, kőris, te rosszakaró,
Harcos gerelyén gyilok.

Glen Bolcain, örök zugom,
Kikötő-révem volt,
Sok-sok éjjel próbáltam
Megmászni csúcsát.

JÓ TÜNDÉR (nyűgösen): Tömjék be mohával a száját, életünk végéig itt kell hallgatnunk ezt a virnyákolást?

SHANAHAN: Megbocsásson, hogy félbeszakítom, uram, de valamit épp eszembe juttatott, valami borzasztó szépet.

FINN MAC COOL: A régi időkben az embert, aki beszédét Finn méz-szavaiba keverte, másnap hajnalban első virradatkor beleverték egy fekete lyukba úgy, hogy pucér fehér teste fejfelé állt egyenesen Erin közepén...

JÓ TÜNDÉR: Nem mondja!

MRS. FURRISKEY (felháborodva): Hallottad ezt, John?

FURRISKEY: Na de uram, válogassa meg a szavait! Ha nem látná, hölgyek is vannak a társaságban...

FINN MAC COOL: ... egy fekete lyukba úgy, hogy ember és állat kénye-kedvére bámulhassa...

SHANAHAN: Na hagyjon már engem is szóhoz jutni, maga avval a fekete lyukával! Emberek, hallott magik közül valaki Casey-ről, a költőről?

SWEENY (egész idő alatt megszakítatlanul, siri hangon):

Dermeszt, dermeszt ágyam sötétedés után
Glen Boirche ormán,
Gyengécske vagyok, köpönyeg nincs rajtam,
Lakásom a hegyen tüskés magyal.

Éjjeli táplálékomul
Kezem közé csupán
Füvek s gyümölcs-bőség kerül
Tölgyárnyas tölgy árnyából.

Rossz lakozni lakás nélkül,
Hatalmas Isten, nyomorúságos!
Egy éték zöld bokrétás vízitorma,
Egy ital hideg víz tiszta csorgóból.

LAMONT: Szófosás megint. Le a kalapokkal az előtt a krapek előtt, aki bogot tud kötni ennek a nyelvire.

FURRISKEY: Még egy sirodalmár, a Jézus fossa le.

BARÁT 1: Egész jópofa ez az ópusz. Bizisten van benne gógyi.

AUKTOR (azonmód beírja kéziratába, oratio recta, oratio obliqua): ... van-benne-gó-gyi. Ezt aztán lelkesítő dicshimnusznak ta-lá-l-tam.

BARÁT 1: Fura egy krapek vagy te.

SHANAHAN: Szóval, értik, a nép költője volt ő. Jem Casey, a Kétkezi Költő, a Bakkancsos Bárd. Egyszerű dolgos ember, Mr. Furriskey, akár maga vagy én (Mrs. Furriskey látványosan helyesel), aki megfogta a munka végít, fikszt mint maga vagy én.

PÖTTÖM ANDREWS: Azannyát, az mán döfi.

BARÁT 1, 2: De mennyire/ Ezt mondom én is.

SHANAHAN: Képzeljék csak el: ott dolgozik egy armádia ember, gázcsövet vagy mit fektetnek le végig az úton. Ott gürizik a derék Casey, nekiszökik lapátolni, egy mukk se senkihez, egy pillantás se jobbra, se balra, csak egy kötteményen törí a fejit, s közbe' szakad a képiról a víz a nagy megerőltetésbe.

LAJHÁR: Nem semmi, ha engem kérdezel.

SHANAHAN: Aztán mit gondolnak, mit hozott össze az ötőrai fájröntig? Na?

FURRISKEY/LAMONT/LAJHÁR/PÖTTÖM (bizonytalanul): Hááá...

SHANAHAN: A tökös Casey gyerek kötött úgy fejből egy oldal verset, vakuljak meg ha nem! Olyan hosszút, mint a karom itt né.

JÓ TÜNDÉR: Az ilyen beszéd nem vet jó fényt a családi neveltetésükre. Mondja, uram, olvasta ön Mr. Wordsworth verseit? Tudja, a nagy romantikus költő, nagy barátja volt a virágoknak...

SHANAHAN: Hagyjon engem a maga virágaival s a feketekalapos flancos uraságokkal! Amiről én beszélek, miszter, az az utca embere. S megmondom magának, találkoztam én nem eggyel közülük, akik tudják, hogy köll a szájukat kinyitni, de ha engem kérdenek, egy költő van a világon, és annak a neve...

FURRISKEY/LAMONT/LAJHÁR/PÖTTÖM: ???

SHANAHAN: Jem Casey! A tanulatlan, istenfélő munkásember, egy szimpla culáger. Ide a rozsdás bököt, hogy még életikbe nem hallottak ehhez foghatót (Feláll az Auktor és barátai íróasztalára, térdét beroggyantva, mellét kivéve érces-zengő hangon szavalni

kezd):

Ha küzdve töltöd napjaid,
De részed csak balsiker,
S reményed oda az éjbe mind,
EGY KRIGLI SER AZ IGAZ HAVER.

Ha szűken élsz s a pénz nem csepeg,
És a lovad juszt se nyer,
Ha minden vagyonod csódtömeg,
EGY KRIGLI SER AZ IGAZ HAVER.

LAMONT: Bizisten van benne lendület.
JÓ TÜNDÉR: Jééézus Mária Szent Eufrozina!
POOKA (udvariasan): Nagyon érdekes, igazán nagyon érdekes.
BARÁT 2 (Auktorhoz): Te, ki ez a csávó? Kriminálisan első osztályú!
SHANAHAN: Én mondom magának, ehhez kell ám a gógyi. Ide hallgassanak:

Ha gyenge vagy s arcod mint a fal
S szíved néha félrevert,
Ha orvosod diétát javall,
EGY KRIGLI SER AZ IGAZ HAVER.

LAMONT: Vannak dolgok ebben a kőteményben, amik mondhatni halhatatlanságra törnek.
PÖTTÖM ANDREWS (Iekapja a sombreroját): Erőssen fáin, eszemazuzáját.
MRS. FURRISKEY (ábrándosan): Egyetértek Mr. Andrews-zal. Leánykoromban volt egy emlékeskönyvem, abban voltak ilyen szép versek.
POOKA: Igazán derék. Tudják, mindig szimpatizáltam a dolgozó osztályokkal.
FURRISKEY: Nehogy azt mondja, ember, hogy ewel vége?
BARÁT 1, 2, 3, 4: Tovább is van? Esküszöm, ez jobb, mint Marinetti/ Ezra Pound/ Apollinaire/ Tristan Tzara! Ezt ki kéne adni!
JÓ TÜNDÉR: És maguk az Egyetem hallgatói! Ez mindennek a legalja! Hová jutott a jó ízlés ebben az országban! (Szemét égre emeli, hegyeset köp gorombán)
SHANAHAN: Naná hogy van! Ide hallgassanak:

Ha a spájz üres, állad felkopik,
S a csuszán tő nem teper,
S a nadrágszíjon már nincs több lik:
EGY KRIGLI SER AZ IGAZ HAVER.

BARÁT 1, 2, 3, 4, LAJHÁR, PÖTTÖM, FURRISKEY, LAMONT, MRS. FURRISKEY (egy emberként, kalapjukat/ sombrerojukat /főköötjüket dobálva): Azannyát/ Éljen/ Cheerio/ Banzai/ Hoch/ Vivát/ Olé! (Auktor széleseben jegyzetel, Trellis a hangzavarban felriad, és teremtményei randalírozását látva, ijedtében bebújik a paplan alá, Sweeny a csilláron lógva újramezdi panaszos sirárait, James Joyce kőszobra a háttérben szélesen elismerő, bár némiképp ördöginek mondható vigyorral tapsol. Függyön le.)
Elkezdődik az előadás.

Kategória: színház
Denumire autor: Mihálycsa Erika

Látó Szépirodalmi Folyóirat